

Ana Šeparović

**Poželjno i stigmatizirano: forma i sadržaj kao glavne kategorije u likovnoj kritici
hrvatskog sorealizma**

U ovome se radu ikonoklazam razumijeva u širem značenju riječi, kao napuštanje i odbacivanje starih tema i oblika u svjetlu političkoga usmjeravanja i kontrole likovnih umjetnosti, odnosno kao političko upravljanje umjetničkom tematikom i stilistikom. U razdoblju socijalističkoga realizma (1945–1950) političke elite ili, prema Borisu Groysu „dizajneri nesvjesnog“, uočili su veliku važnost umjetnosti pri oblikovanju kolektivnog nesvjesnog u novome kolektivistički i masovno ustrojenome društvu. Unutar totalitarnoga okvira politički nadzirane i dirigitirane umjetnosti, likovna kritika odigrala je presudnu ulogu u prijenosu sorealističke ideologije (Partijske linije) do umjetnika i publike. Ovaj rad donosi analizu diskursa hrvatske politički dirigitirane likovne kritike koja je imala za cilj postizanje željene tematike i stilistike u likovnoj umjetnosti, sve u skladu sa sorealističkom doktrinom. Diskurs funkcionira kroz binarne opozicije – svaki željeni fenomen imao je svoj zabranjeni odnosno stigmatizirani pandan. U ovome radu fokus je upravo na tim opozicijama, koje su podijeljene prema glavnim prosudbenim kategorijama: temi, formi i sadržaju.